

naristerne til Studenter. Det, jeg er mest bange for nu, er, at vi skulle komme til at drukne i Kommissioner om denne og saa mange andre Sager. Den højtærede Kultusminister har rig Erfaring baade paa det kirkelige og paa Folkeskolens Omraade og saa megen politisk Kultur, at jeg kan tænke mig, at han uden Kommissionshjælp kunde tage Initiativet i saadanne Sager.

Jeg har den Ære at repræsentere maaske den mindst fordringsfulde Kreds her i Landet, og jeg skal derfor kun med 2 eller 3 Linier sige, hvad jeg kunde ønske for denne Kreds, Ønsker, som jeg ved ikke kunne blive opfyldte i Aar, nemlig at faa de uforsvarlige, for ikke at sige skandaløse Stationsforhold ved Vinderup ændrede. Jeg ved, at det kan ikke komme for i Aar, jeg har kun dette at bede til hver Dag, at der ikke skal ske en Ulykke, før det forhaabentlig bliver bedre næste Aar. Saa vil jeg spørge den højtærede Trafikminister, om det ikke var muligt, at det Tog, som gaar fra Holstebro Kl. 9,5 Aften og er i Struer Kl. 9,28, kunde føres igennem lige til Skive og holde ved alle mellemliggende Stationer. Derved vilde det være muligt for Beboerne mellem Struer og Skive at gøre en Rejse til deres Jurisdiktionsby, Holstebro, og til deres Amtsby, Ringkøbing, paa en Dag.

Den højtærede Finansminister vil jeg gøre opmærksom paa et Stykke Udrensningsarbejde, som ligger indenfor hans Magtomraade, og som han vil kunne gøre uden at komme nogen for nær. Det er nemlig en sproglig Udrensning af Finanslovforslaget. Jeg behøver blot at gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa Side 39, sidste Afsnit, saa vil han forstaa, hvad jeg mener. Og jeg maa sige, at den sproglige Udrensning maa særlig anbefales denne Regering, da nogle af dens Støtter mene, at en velformet dansk Sætning er et bedre Vaaben mod ydre Fjender end et Rekylgevær. Nu har jeg det Hverv at være Formand for det af det høje Ting nedsatte Sprogudvalg. Da jeg modtog dette Hverv, sagde mine Forgængere til mig: Aa, det er kun spildt Arbejde, der tages aldrig Hensyn til, hvad man gør. Alligevel gjorde Udvalget et virkelig godt Arbejde, tror jeg jeg kan sige, paa Hærloven, men Forgængerne fik Ret, ikke Spor af Hensyn blev der taget dertil. Enten maa der tages skyldigt Hensyn til det Sprogudvalg, Tinget nedsætter, eller ogsaa bør det ikke nedsætte dette Udvalg,

det er kun at spille Medlemmernes Tid, og det er ikke ringe Tid, det tager, i alt Fald naar man begynder i den Tro, at det kan nytte noget.

Men nu den store Udrensning. Ja, lad os endelig blive færdige med den snart. Naar jeg ser paa dem, der have skreget højest om Udrensning, ser jeg, at det, vi først og fremmest trænge til, er en Satiriker, og hvis man havde kunnet slippe nogle Satyrer løs paa alle disse protesterende og petitionerende Herrer og Damer, tror jeg, at meget vilde være vundet. Jeg kender to saadanne her i Landet. Den ene af dem gjorde man til Konseilspræsident, og den anden har man gjort til Finansminister. Men i en Minister maa Satyren dø, eller ogsaa maa Ministeren dø. Derfor vil jeg blot sige til den højtærede Finansminister: Vogt Dem! De, som er saa klog, De forstaa ogsaa, at naar De skal dræbe den herskende Evne i Dem, er der mere, der gaar i Stykker, thi saa mister nemlig det nuværende Ministerium sit bedste Hoved, og hvis De ikke dræber den, mister Ministeriet Hovedet.

Til de Radikale vil jeg blot sige: Vent ikke paa, at nogle af Venstrereformpartiet skulle gaa over til jer. De Radikales Fremtid blev en hovedkulds Nutid, deres Nutid vil sandsynligvis snart blive Fortid. De Radikales Vælgerhær er af meget sammensat Art, lige fra jordbunden Materialisme til højtstemt Lyrik, lige fra Bjørnbak til Grundtvig, lige fra den ærede Repræsentant, lad mig sige, fra Kellerup (Leth Espensen) til, skal jeg sige det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg). Den kan ikke holdes sammen, og naar Socialdemokraterne falde fra, hvad saa? Nej, Radikale, saml jer til Venstre, det er forfængeligt at vente, at vi skulle komme til jer. Men for øvrigt vil jeg ønske, at den nuværende radikale Regering maa faa Lykke til Ledelsen, saa længe den sidder her. Det er jo i Virkeligheden ikke Højre eller Venstre, Radikale eller Socialdemokrater, det gælder, men det er Danmark.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 11te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigvald Olsen: Det ærede Medlem, der nu satte sig (Moltesen) synes at have foresat sig i sin Jomfrutale her i Tinget paa en Gang at gøre det af med hele den socialdemokratiske Bevægelse. Jeg kan nu ikke sige, at det lykkedes ham. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem udi egen